

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

 www.adoratrici-asc.org

 redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
5-28 Luglio 2017

Godina XXI. - br. 11, prosinac 2019.

Komunikacija je poslanje

Komunikacija je ulazak u odnos, a danas to, zahvaljujući mnogim mogućnostima, možemo učiniti na mnogo načina koristeći mogućnosti koje nam tehnologija stavlja na raspolaganje. Definiranje komunikacije kao poslanja zahtijeva dodatni korak jer to nije samo mogućnost koja je prepuštena slobodi pojedinca ili njegovom daru, nego je odgovornost, poziv za ulazak u svijet koji nas okružuje.

Crkveni dokument Redemptoris Missio kaže da je svijet komunikacije novi areopag koji treba evangelizirati. On nije samo sredstvo za širenje evanđeoske poruke, nego i glas evanđeoskog jezika. Čak i ako osjećamo nelagodu zbog naglog napretka tehnologije, koja uvijek prati vrijeme, ne možemo dopustiti da ta nelagoda opravda naše djelovanje jer je Riječ Božja utjelovljena i u današnjem vremenu, ovdje i sada, te poziva da budemo prisutnost.

Nije to bilo kakva prisutnost niti jedna od mnogih koje nam se nude, nego je to PRISUTNOST koja govori, otvara srce nadi, omogućava među mnoštvom identificirati put koji ne privlači lakin zamisljivim obećanjima, ne obećava raj na zemlji,

već nas uči konkretno živjeti svakodnevici.

Isus Krist nam je posvjedočio svojim utjelovljenjem i otkupljenjem da nismo sami na svom životnom putu. On hoda s nama povjesnim putevima, na mjestima gdje se čovjek danas susreće, razmišlja, bira, živi i trpi. Kad Krist hoda s nama vjerujemo da smo pozvani susresti se s njim i otkriti njegovo lice u svakoj osobi i događaju, čak i ako se radi o web ili Facebook stranici.

Medijski prostor je virtualno, ali stvarno mjesto stanovanja. Izazov je otvorenost ovom svijetu i svladavanje komuniciranja s njim, donoseći i živeći evanđeoske vrijednosti kao oni koji žive svoju povijest.

Stoga je tehnologija znak božanske mudrosti, koju Bog neustrašivo dijeli čovječanstvu. Stoga je naše poslanje stavljanje suvremene komunikacije u službu ljudskog i duhovnog rasta čovječanstva.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Uvodnik

- ◊ Komunikacija je poslanje
- ◊ General Administration Space
- ◊ Oduševljenje za komunikaciju
- ◊ Aima – Krv
- ◊ From the ASC World
- ◊ Novosti iz Liberije
- ◊ Zahvalnost za 50. obljetnicu prisutnosti ASC u Tanzaniji
- ◊ Bit ćemo zahvalne onima kojima služimo
- ◊ Upoznavanje bogoslova CPPS s Marijom De Mattias

Kazalo

1	◊ Na Svjetski misijski dan ...	7
2	◊ Novo vino ... za nove mještine	8
3	◊ Moj Bog – moje najdraže	9
3	Prostor za JPIC/VIVAT	
4	◊ Swachh Bharat Abhiyan	10
4	In the Congregation	
5	◊ Kalendar Vrhovne uprave	11
5	◊ Rođendani: proslavimo život	11
6	◊ Regionalni sabori	11
6	◊ Preselile su u kuću Očevu	11

Oduševljenje za komunikaciju

Oduševljenje za komunikaciju bila je tema seminara koji je organizirao UISG u Rimu od 17. do 19. listopada, na kojem sam sudjelovala.

Predavačica s. Annmarie Sanders, IHM, ravnateljica ureda za komunikaciju (Nacionalna konferencija ženskih redovničkih zajednica) predstavila je komunikacije kao poslanje današnje povijesti.

Vrijeme u kojem živimo često je definirano kao kritično i dvomisленo te se suprotstavlja redovničkom životu i vrijednostima. No zahvaljujući suvremenim medijima, redovnice imaju mogućnost predstaviti se svijetu na različite načine. Mogu svoj život prikazati kao novu mogućnost i novi način svjedočenja kršćanskih vrijednosti.

Pozvane smo da putem medija ne govorimo samo o svom poslanju, nego i o temeljima redovničkoga života: tko smo, što radimo, kako molimo i živimo, kako tražimo najbolje u bližnjemu i u onome što nas okružuje, kako opraćamo, što nam pomaže u našoj ranjivosti, usredotočujući se ne samo na rad, nego i na vrijednosti življenja posvećenog života.

„Sposobnost međusobnog dijeljenja pomaže da se istakne i probudi ne samo kognitivni, nego i afektivni i tjelesni dio. Ljudska osoba u cijelosti reagira iz simpatije i/ili empatije. Tko bolje od redovnica ima toliko priča koje govore kako danas utjeloviti karizmu?“

„Zajednička razmišljanja drugi su razlog međusobnog saopćavanja. Ako u digitalnom svijetu postoji mjesto za redovnice, upravo je to da

postanu glas, slika, zvuk i lice te ljepote diskretno rođene na mjestima gdje svi vide samo patnju i nasilje. Budite digitalni izgled koji prepričava dobre vijesti, napravite na internetu prostor za slušanje koji drugi mogu dijeliti. Ako se mi žene brinemo o životu, prirodno je da se vodi briga o tome što se prikazuje na mreži. To je istina koja se živi u drugoj sferi.“

Stoga je komunikacija učinkovito sredstvo za odgovor na duhovne potrebe svijeta, posebno kršćana i mladih.

Ta stvarnost poziva svaku od nas da produbi put svog unutarnjeg života i stvarno prijeđe iz racionalnog znanja u dublje promišljanje, što omogućuje čitanje prisutnosti transcendentnog u običnom kako bismo ga pretvorile u izvanredno. To je pravo značenje komunikacije, shvaćene kao poslanje.

Seminar je ponudio aktivnosti koje su omogućile prakticiranje raznih tehnika razmišljanja i upita o bitnim životnim promišljanjima. To mi je bilo značajno iskustvo jer mi je dalo priliku da produbim odgovornost za komunikaciju, ali prije svega da naučim kako komunicirati.

Kako mi Klanjateljice doista želimo naseliti ovaj prostor? Kakvu sliku treba ostaviti danas da bi sutra bila učinkovita? Odgovor se krije u izazovu na koji smo pozvane, tj. cijeniti sadašnje vrijeme i moći ga živjeti iznutra kako bismo otkrile Istinu koju danas treba prenijeti svijetu.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Aima – Krv

Krv Kristova pomaže nam graditi međusobne odnose

Navedena rečenica pomaže nam da uđemo u dan proveden u Bari Carbonara 13. listopada 2019. s laicima, našim prijateljima i pridruženim članovima Krvi Kristove koji su došli iz mnogih dijelova južne Italije (Puglia, Calabria, Basilicata).

Presretna sam što sam sa sestrom Nadiom, vrhovnom poglavaricom, i sestrom Dani, vrhovnom savjetnicom, mogla upoznati oko 300 osoba povezanih s duhovnošću Krvi Kristove koje predvode sestre Klanjateljice Krvi Kristove i Misionari Predragocjene Krvi.

Tema susreta Aima, na putevima povijesti protekla je u duhu razmišljanja, slavlja i međusobne otvorenosti.

S. Francesca Palamà, ASC, i p. Enzo Napoli, CPPS, radosno su i zanosno animirali dan prožet temama koje su nas učinkovito uvele u duhovnost Krvi koju smo pozvani živjeti u našim svakodnevnim odnosima.

Bilo je zaista obogačujuće vidjeti dvoranu prepunu mladima i odraslima oko „kaleža zajedništva“ i diviti se njihovom zanimanju i sudjelovanju u raznolikom programu: koraci plesa hvale, izlaganje don Luigija Marije Epicoco o Krvi Kristovoj, muzikal Do posljednje kapi, „Društvo čudesa“ u režiji p. Gianluce Gibilisca, CPPS, te svjedočenje sudionika.

Trenutak zajedništva i susretanja u Krvi Kristovoj svoj vrhunac imao je u Euharistiji, koju je u bazilici svetog Nikole iz Barija predvodio p. Oliviero Magnone, CPPS.

Nakon mise uslijedila je dirljiva izvedba skupine mladih Saveza Krvi Kristove iz župe Predragocjene Krvi u Bariju zajedno sa župnom plesnom skupinom koju je vodila učiteljica Katia Laguaragnella. Tema njihovog prikaza pod nazivom Do posljednje kapi bile su Mučenice ljubavi, Klanjateljice ubijene u Liberiji 1992. godine.

Taj dan obogatio nas je i dao nam zamah da nastavimo s većim zanosom i željom da u svojim susretima produbimo duhovnost Krvi Kristove.

s. Matija Pavić, ASC

Novosti iz Liberije

Pozdrav od sestre Zite i sestre Therese iz Liberije jedne kišne subote (28. rujna) zaključujući tjedan kiše. Kišna sezona kasni, ali količina vode je velika. Izvrsno za gornju granicu podzemne vode, ali ne i za djecu ili berbu zrele riže.

Učitelji su se zadnji tjedan kolovoza sastali na fakultetu kako bi se kroz tjednu radionicu pripremili za novu školsku godinu. Prvi dan radilo se četiri sata, a nagrada za svakodnevno sudjelovanje bio je toploj obroku na kraju susreta.

Vrednovanje seminara bilo je toliko pozitivno da se tražilo ponavljanje takvoga rada svaki semestar. Većina nastavnika ima srednjoškolsko obrazovanje i poučava onako kako su sami poučavani. Tjedan je bio planiran kao praktične vježbe koje će pomoći u stručnom radu. Sadržaj koji su prezentirali predavači i iskusniji učitelji-administratori obuhvaćao je: smjernice ministarstva za Liberiju, testove, ocjenjivanje, vođenje razreda, administraciju i pripreme lekcija.

S. Therese bila je članica odbora za planiranje te je vodila prvi dan o značenju i smislu obrazovanja, misiji i izjavama misije koristeći nacionalne i biskupijske priručnike. Sretan zaključak toga tjedna bilo je prihvatanje izjave o misiji za Školu svetog Patrika.

Novi ravnatelj imenovan je 10 dana prije početka nastave. Radi se o svećeniku s učiteljskim iskustvom u srednjoj školi, ali nikad nije bio ravnatelj. Zamolio je sestru Therese da prvih šest tjedana poučava vjeronauku i razredusvedokseon "nesnađe". Tako se s. Therese vratila u razred svojim prošlogodišnjim učenicima. Velečasni u međuvremenu marljivo radi na korisnim i smirujućim promjenama, stvaraju-

okruženja za učenje s manje buke i šetanja tijekom nastave. Korisna i osvježavajuća promjena.

S. Zita nastavlja s tri tečaja šivanja, a između ostalog poučava žene vještini pečenja kruha. Između nastave zauzeta je popravljanjem ili šivanjem novih majica ili bluza za školske uniforme i druge poslove šivanja. Učenici zauzvrat obavljaju poslove oko održavanja kuće i vrta.

S. Therese radi na tome da knjižnica ponovno bude funkcionalna jer je od zadnjeg uređenja prošlo 25 godina. Neki se učenici zbog neprimjerenog ponašanja šalju u knjižnicu na ispomoć. Opršaju i pripremaju knjige za katalogiziranje, a s. Therese razvrstava knjige prema predmetima te tako priprema koristan materijal za učitelje. Također se radi na tome da se uspostavi dio koji će služiti kao knjižnica za selo Grand Cess.

Radi se na dobivanju američke vize za jednog mladića koji treba imati korektivnu operaciju na nozi, a otac mu nije odmah primljen. Konačno imamo zakazan sastanak za 27. studenoga, a posjet bolnici u St. Louisu bio je zakazan za 7. studenoga. Srećom, datum za St. Louis mogli smo promijeniti za 6. veljače. Molim vas, molite da se vize odobre.

Susrećemo se u molitvi unatoč udaljenosti.

s. Therese Wetta, ASC

Zahvalnost za 50. obljetnicu prisutnosti ASC u Tanzaniji

Mi sestre ASC u Tanzaniji doživjeli smo dan velike radosti kad smo 21. rujna 2019. proslavile 50. obljetnicu (1969. - 2019.) prisutnosti naše Družbe u Tanzaniji. Bio je to dan zahvaljivanja Bogu za sve njegove blagoslove u tih pedeset godina. Pripreme za proslavu počele su već u siječnju svakodnevnom kratkom molitvom, seminarima koje je organizirao CIS, posjetima grupa koje nose ime sv. Marije De Mattias, župa i filijala, zajedničkom i osobnom pripremom te završnom trodnevnicom. Bilo je dobro „razmišljati o prošlosti zahvalnim srcem, živjeti u sadašnjosti radosnim srcem te prigrlići budućnost srcem nade“. Željeli smo podijeliti ne samo tu priliku, nego i ljubav prema Bogu koji se tijekom pedeset godina očitovao kroz ASC život i službu, posebno prvih misionarki Klanjateljica u Tanzaniji (s. Angelina Palmigiani, s. Delfina Gnerre, s. Nicolina Scattaglia i s. Romana Sacchetti), koje su učinile sve da Božja ljubav koja teče iz Isusove Krvi dopre do svih, posebno siromašnih.

Ovaj događaj ohrabrio nas je i nadahnuo da velikim žarom idemo naprijed, da promoviramo i dijelimo karizmu svete Marije De Mattias, da razvijamo poslanje koje su ostavile naše sestre i nastavimo čitati znakove vremena, pažljivo

slušati i odgovarati na vapaj siromašnih i marginaliziranih. To nas je potaknulo da budemo svjedokinja Krvi Novog i vječnog saveza, otajstva Božje ljubavi, milosrđa i oprštanja.

Svetu misu jubileja predvodio je nadbiskup Beatus Kinyaiya iz nadbiskupije Dodoma uz koncelebraciju mnoštva svećenika. Sudjelovalo je preko tisuću vjernika i drugih ljudi iz različitih dijelova Tanzanije. Biskup je poticao da se nasljeđuju koraci svete Marije De Mattias. U svojoj homiliji prije svega govorio o važnosti odgoja mladih i djece, ne samo u obiteljskom okruženju. Svi smo odgovorni za formaciju tako da u svom životu prvo mjesto trebamo dati Bogu, a ne stvarima, jer stvari nam ne mogu pružiti istinsku radost koju je propovijedala sv. Marija De Mattias.

Z a h v a l j u j e m o
Vrhovnoj upravi naše Družbe i svima vama, drage sestre Klanjateljice Krvi Kristove širom svijeta, na vašem sudjelovanju i molitvama. Neka nas Bog nastavi blagoslivljati tako da u ovoj Družbi ljudi mogu primati „pomoć u svako doba i na svim mjestima“.

s. Magdalena George Chipanta, ASC

Bit ćemo zahvalne onima kojima služimo

Karizma svete Marije De Mattias urodila je plodom u Boliviji. Svaka sestra Klanjateljica Krvi Kristove radosno je ponudila svoj život izražavajući Isusovo suosjećanje prema najsiromašnjima: zdravstvenom skrbi, brigom za djevojčice i obitelji u ruralnim područjima te obrazovnim centrima, katehezom za sve uzraste, čak i u siromašnim četvrtima, te kapelicama i župama radeći na širenju duhovnosti Krvi Kristove.

Svoje odgojno-obrazovno služenje provodimo u školama s djecom i mladima svjedočeći tako svoju kršćansku vjeru.

Holistički centar Krvi Kristove skrbi za djecu kroz program školske podrške te ima program za starije osobe i centar za rehabilitaciju za djecu s posebnim potrebama.

Uključene smo u još neka poslanja: pastoralno i socijalno, prehrana za djecu, adolescente i beskućnike te pastoral mladih u ruralnim područjima.

Život i poslanje dijelimo s ASC pridruženima.

Bolivija prolazi kroz vrlo tešku političku situaciju. Zbog toga smo pozvane da i dalje širimo duhovnost Krvi Kristove kao znak pomirenja radi ponovnog uspostavljanja mira u našoj zemlji.

ASC Osnutka Bolivija

Regija SAD

Upoznavanje bogoslova CPPS s Marijom De Mattias

Bogoslovi Misionara Predragocjene Krvi u Latinskoj Americi započinju formativnu godinu studija, molitve i misionarskih aktivnosti. Ove godine njih petorica su u formaciji u Guatemali. Dvojica dolaze iz Kolumbije, jedan iz Perua, a dva iz Guatemale. Njihov je magistar zamolio da im jedan dan govorim o svetoj Mariji De Mattias i našoj duhovnosti.

Pozvala sam sestre Mary Kevin Rooney, Joan Hornick i Mariju Hughes kako bismo podijelile ideje

o toj temi. Zapravo je Mary Kevin smislila cijelovit plan lekcija zbog kojeg sam pomislila da će doći i govoriti, a ja bih joj bila prevoditeljica. No vremenski rok bio je prekratak! Nadam se da će se pružiti neka druga prilika.

Jedini uvjet koji sam tražila prije pristanka da govorim o Mariji De Mattias bila je uključenost komponente služenja u program. Sveta Marija prigrlila je „dragog bližnjega“ i njena duhovnost danas se očituje po nama u svijetu kroz suosjećajnu naznačnost, osobito među potrebnima. Željela sam da nastavnici i studenti Instituta Marija De Mattias imaju iskustvo „svećenika i budućih svećenika“ kao slugu, ljudi koji stoje uz Božji narod i da su „jedno“ s njima. Tako smo nakon cijelog jutra dijeljenja, molitve i razmišljanja proveli popodne slikajući, sadeći, gradeći i postavljajući ograde za drveće.

Vjerujemo da su gradeći i uljepšavajući okoliš razumjeli Marijin duh, koji je u njih usadio želju za pronalaženjem načina da se uspostavi „lijepi poredak stvari“. Većina nas zna da je taj dan molitve, planiranja i pripreme bio pravi dar.

s. Kris Schrader, ASC

Na Svjetski misijski dan ...

U nedjelju, 20. listopada 2019., dok je Crkva slavila Svjetski misijski dan ..., službeno smo započele svoju misiju u biskupiji Teggiano-Polcastro. Nalazimo se u Bellosguardu, malom gradu nadmorske visine od 500 metara u planinama Alburni, u nacionalnom parku Cilento i Vallo di Diano, ali djelujemo i u Roscignu, drugom obližnjem gradu.

Kad je biskup Giuseppe De Luca došao u posjet, malo prije euharistijskog slavlja dobrodošlice, obavijestio nas je da će uskoro u Bellosguardu započeti edukativni projekt suradnjom Biskupije s gradskim vijećem i Sveučilištem Posillipo. Želi da i naša zajednica surađuje u tom projektu u skladu s našim mogućnostima. Zapravo u Bellosguardu i Ottatiyu, gradu na brdu ispred našeg, nastanjene su dvije brojne zajednice doseljenika islamske vjeroispovijesti. Među ciljevima projekta je razvijanje spremnosti međusobnog prihvaćanja i produbljivanja vrednote multikulturalnosti.

U međuvremenu, dok smo još zaokupljene uređivanjem kuće, započele smo s malim stvarima: kupovinom, odlaskom u crkvu, susretima s ljudima koji nam pomažu u organiziranju. Sve su to prilike za početak stvaranja odnosa. Sudjelovanje na pastoralnim i katehetskim susretima uključuje nas u redovite pastoralne aktivnosti i daje nam mogućnost osjetiti dobrobit življenja u malom mjestu.

Tjedan dana nakon što smo stigle, s radošću i čuđenjem prisjećamo se različitih etapa koje su prethodile našem službenom dolasku.

Prvi je bio 29. rujna, blagdan svetog Mihaela arkanđela, zaštitnika Bellosguarda. Prisustvovalo smo svečanoj ceremoniji zatvaranja proslave, na kraju koje nas je župnik, don Antonio Romaniello, upoznao s vjernicima uz nekoliko riječi dobrodošlice.

Sljedećeg jutra vratile smo se u Rim željne što prije započeti taj novi životni put. Sljedećih dana, s. Miriam De Michele i s. Milena Marangoni pobrinule su se pripremiti sve u kući i u iščekivanju našeg dolaska provele su neko vrijeme u Bellosguardu, radeći, čisteći i namještajući sobe. Prisutnost članica Regionalnog Vijeća koje su s vremena na vrijeme dolazile u grad pobudile su znatiželju ljudi koji su se, vidjevši nova lica, pitali koje tri

sestre koje trebaju ostati. Uvečer 20. listopada bilo nas je sedam, nas tri iz zajednice u pratnji sestre Milene, sestre Mirjam, sestre Lucije Resta i sestre Brune Menichelli.

Biskup je došao po nas i otišli smo s njim i don Antoniom u župnu crkvu gdje su nas dočekali mnogi ljudi iz Bellosguarda i Roscignoa. Među koncelebrantima bio je i mons. Orazio Pepe, biskupijski svećenik rodom iz Bellosguarda koji djeluje u Rimu. Njegovoj upornosti dugujemo otvaranje zajednice. Među vjernicima su bile i civilne vlasti te učenici osnovne škole sa svojim učiteljima koji su nam na kraju proslave uputili riječi pozdrava. Djeca su u programu pjevala pjesmu „Nebo nema granica“, koja poziva da prihvatimo druge kao braću i sestre. Obred dobrodošlice završen je večerom na trgu i rezanjem torte. Sada trebamo i želimo započeti, s jednostavnosću i povjerenjem.

zajednica sestara Predragocjene Krvi Bellosguardo
s. Patrizia Pasquini, s. Genesia Nave,
s. Maria Chiara Maselli

Novo vino... u nove mješine

Zajedno na sinodalnom putovanju

*Rad od
Carmela Boccasile*

životu i poslanju. Na plenarnim zasjedanjima svaka će sudionica imati priliku izraziti svoja razmišljanja, podijeliti svoje ideje i ponuditi savjetodavno glasovanje o smjernicama koje treba poduzeti.

Tema koju je predložila Regionalna uprava inspirirana je dokumentom objavljenim uz odobrenje pape Franje 6. siječnja 2017. Novo vino u nove mješine. Stoga razmišljamo o ovoj temi

*Jesmo li iz naših berbi proizveli novo vino?
Jesmo li osigurali nove mješine? (usp. Mk 2, 22)
Prisutnost naše ASC obitelji.*

Logotip koji nas predstavlja je lik žene koja gleda svjetli horizont koji ju zasljepljuje i ne dopušta joj da vidi jasno. Dobro znamo da živimo u velikoj epohalnoj promjeni u kojoj čak i posvećeni život - i mi zajedno s njim - živimo dubok osjećaj dezorientacije i neizvjesnosti glede budućnosti, iako nas Bog ne prestaje voditi svojom svjetlošću.

S pouzdanjem u Gospodina želimo se zapitati tko smo i tko želimo biti, jer naše svjedočenje čini Krista transparentnim i zato naš rad u vinogradu

Prvo zasjedanje IV. sabora Regije Italija održano je u generalnoj kući otaca pasjonista u Rimu 1. - 2. studenoga 2019. Sudjelovale su izabrane zastupnice, ali s namjerom da započnu proces koji će uključiti, što je više moguće, gotovo četiri stotine sestara koje daju život ASC Regiji.

Temeljna ideja jest da s većim uvjerenjem krenemo putem sinodalnosti, koji kroz uzastopna kolegjalna i plenarna zasjedanja mogu dati velikom broju sestara priliku da djelotvorno doprinesu našem

Gospodnjem proizvodi obilje novog vina koje Otac želi.

Popodne prvog radnog dana, nakon uvodnih riječi i predivne uvodne molitve, s. Nicla Spezzati, regionalna poglavarica, predstavila je vrlo konkretnu sliku naše stvarnosti. U svom izvješću „Novo vino: veliki izazov posvećenog života danas“, prikazala je našu stvarnost ASC Regije u kontekstu društva i Crkve danas, otkrivajući snagu i slabosti. Ne dopuštajući da nas obeshrabre poteškoće, potaknula nas je da vjerujemo da je budućnost moguća, ali na drugačiji način od onoga kako smo sanjale do danas te je zaključila glasovitim proročkim riječima Benedikta XVI.: „Iz sadašnje krize izronit će Crkva koja je puno izgubila. Postat će mala i morat će početi više ili manje od početka. No unatoč svim tim promjenama, Crkva će ponovno s velikom energijom pronaći ono što je za nju bitno... Proces će biti dug i naporan ... Ljudi će u svojoj neizrecivoj samoći otkriti malu zajednicu vjernika kao nešto posve novo: otkrit će to kao nadu za sebe, odgovor koji su uvijek tražili u tajnosti ... Crkva će doživjeti novi procvat ...“.

U dijeljenju koje je uslijedilo tijekom rada u grupama, razmišljanja su se temeljila na iskustvu vjere te osobnog poslanja i poslanja u zajednici, dovelo nas je do prepoznavanja nekih iskustvenih procesa na koje se moramo usredotočiti. Mi smo tek na početku procesa koji ćemo sada morati produbiti na plenarnim zasjedanjima i podijeliti ga.

s. Patrizia Pasquini, ASC

Moj Bog – moje najdraže

U Zagrebu je ove jeseni objavljena zbirka tekstova i pjesama „Moj Bog – moje najdraže“ autorice Ana-Marije Miškulin, 24-godišnje djevojke s cerebralnom paralizom.

Zbirku je uredila i pripremila za tisak s. Tomislava Čavar, prof. hrvatskog jezika i voditeljica Izdavačkog centra Zajedništvo Klanjateljica Krvi Kristove Regije Zagreb. Predgovor je napisala s. Cecilia Milković, voditeljica programa Zaklade „Marija De Mattias“, koja je organizirala promociju. Naslovnicu je oblikovala Petra Ćurković iz Bjelovara, studentica grafičkog dizajna. Tiskanje je omogućila Humanitarna udruga Ruah iz Samobora čiji su programi usmjereni pomaganju djece s trajnim invaliditetom, posebnim potrebama i teškoćama u razvoju.

Pred dvije godine, u jesen 2017., Zaklada „Marija De Mattias“ omogućila je tiskanje prve zbirke duhovnih pjesama i tekstova pod naslovom „Moj voljeni Bog“, koju je napisala Ana-Marija, a s. Tomislava uredila i pripremila za tisak.

Na promociji knjige 23. rujna 2019., u samostanskoj dvorani Klanjateljica Krvi Kristove u Zagrebu, Miramarska cesta 100, uz brojne sestre ASC okupili su se članovi i prijatelji Udruge Ruah i Zaklade MDM. Slavljeničkoj atmosferi doprinio je vokalno-instrumentalni sastav Ruah koji glazbom prati duhovne susrete.

Voditeljica programa s. Sunčica Kunić predstavila je autoricu: „Piše tekstove ukazujući na veličinu i ljepotu Božje ljubavi. Živi u Caritasovoj kući Svetog Vinka Paulskog – Oborovo. Kako sama

kaže, otkad je upoznala Gospodina, njezina kolica postala su joj blagoslov, a kuća svetog Vinka dom koji ničim ne bi zamijenila.“

Zbirku je predstavio Tomislav Šovagović, teolog, novinar i pisac, koji je između ostalog kazao: „Ana-Marija se izražava djetinjom iskrenošću, preduvjetu svakoga pjesništva. Upućene Bogu, njezine pjesme zapravo su molitve, a zbirka pravi mali molitvenik. Veliko je svjedočanstvo pisati Bogu u trenucima bolesti, tjeskobe, jada, a kada je stanje trajno, ovozemaljsko, tada je i pjesma dvostruko snažnija. ... Zato je zbirka „Moj Bog – moje najdraže“ istodobno i poziv svima nama da prestanemo jadikovati, kukati, da naše riječi usmjerimo prema Nebu, i onoj jedinoj pošti koja (ne) kasni jer tako obogaćujemo svijet, kao što je svijet oplemenila ova (druga) zbirka pjesnikinje Miškulin.“

S. Tomislava Čavar, govoreći o knjizi, potvrđuje da je Bog Ana-Mariji „povjerio jako težak križ, od kojega bi sigurno većina nazočnih pobegla! No Ana-Marija radi ono što bi trebao činiti svatko od nas u teškim situacijama: traži jasnoću i pita zašto, svađa se s Bogom, ali ne bježi, nego prihvata patnju i nastoji je osmisiliti. Zahvaljujem spisateljici što svjedoči da joj je Bog sve ... Kupite knjigu i potražite Božju riječ za sebe i Boga u себi!“

Teško izgovorene, ali tople riječi same autorice Ana-Marije duboko su dirnule nazočne. Susret s njom evangelizira, potiče, zadihvajuje. Izrazila je svoju zahvalnost svima koji su je podržali i omogućili tiskanje zbirke. Ruah je zatim otpjevao njezin uglazbljeni tekst pjesme ‘Svemogući Bog’, koju je publika oduševljeno prihvatala.

s. Vesna Abramovic, ASC

Swachh Bharat Abhiyan

Swachh Bharat Abhiyan (SBA) je nacionalna kampanja Indije u razdoblju 2014. - 2019., koja ima za cilj čišćenje ulica i infrastrukture gradova, urbanih i ruralnih područja. Službeni naziv kampanje je na hindskom jeziku, a na engleskom znači „Misija za čistu i urednu Indiju“.

Kampanja je službeno pokrenuta u Rajghatu 2. listopada 2014., značajnog datuma za Indijce jer to je rođendan Mahatme Gandhija, a 2. listopada 2019. bila je 150. godišnjica njegova rođenja.

Kako bi se pridružila ovoj kampanji, Škola svete Marije - Chund (Ranchi) organizirala je "Swachhata Abhiyan", akciju čišćenja zajedno s učiteljima i učenicima. Odabrali smo selo po imenu Thakurgaon, nekoliko kilometara udaljeno od naše škole. Učenici su bili vrlo sretni i uzbudjeni što su izrađivali plakate i transparente u tu svrhu. Sa sobom su donijeli i metle, lopate, srpove itd. 2. listopada 2019. izuzetan je dan u povijesti Škole svete Marije, Chund. Krenuli smo od škole u 9,00 sati, a u selu stigli do 9,20. Predsjednik sela Thakurgaon, dva policajca i nekoliko predstavnika roditelja bili su prisutni kako bi nas podržali i vodili.

Na početku smo u povorci nosili plakate i transparente recitirajući slogane kako bismo osvijestili ljudе o važnosti održavanja čistog okolišа. Nakon toga su učenici, podijeljeni u male grupe, započeli s čišćenjem ulica uklanjanjem plastičnog otpada i metenjem suhog lišćа. U ovoj akciji čišćenja pridružili su nam se i neki stanovnici i trgovci iz tog kraja. U školu smo se vratili do 11,45.

Bio je to doista velik uspjeh. Učenici su bili vrlo sretni što su bili dio sjajne akcije i ljudi toga kraja stvarno su cijenili ovu inicijativu škole. Bilo je to jedinstveno iskustvo za sve nas.

s. Mini Vadakumpadan, ASC

Kalendar Vrhovne uprave

- 4. - 10. prosinca:** s. Maria Grazia Boccamazzo u Hrvatskoj radi s tajnicom Regije Zagreb
5. - 22. prosinca: s. Nadia Coppa i s. Bridget Pulickakunnel sudjeluju na Izbornom regionalnom saboru u Tanzaniji
15. prosinca - 11. siječnja: s. Manuela Nocco u Tanzaniji radi s regionalnom ekonomom
22. prosinca: Božićni koncert u generalnoj kući, u crkvi Predragocjene Krvi

Rođendani: proslavimo život

Regionalni sabori

14. – 18. prosinca

Izborni sabor u **Tanzaniji**

<u>30</u>	s. Lazara Silva Indi	12. 17. 1989. Guinea Bissau
<u>40</u>	s. Mariana Wegoro Peter	18. 12. 1979. Tanzanija
<u>60</u>	s. Maria Elena Bilbao	01. 12. 1959. Italija
<u>70</u>	s. Edita Janko	13. 12. 1949. Zagreb
<u>80</u>	s. Maria Mercedes Redondo Gutierrez	22. 12. 1949. Španjolska
<u>90</u>	s. Antonietta Ciuffreda	16. 12. 1939. Italija
<u>100</u>	s. Esperanza Razura Villarreal	17. 12. 1939. SAD
	s. Rosa Pereira Teles	25. 12. 1939. Manaus
	s. Maria Poppa	26. 12. 1939. Italija
	s. Maria Caruso	28. 12. 1939. Italija
	s. Lucia Pacifico	23. 12. 1929. Italija
	s. Alba Falcone	28. 12. 1929. Italija
	s. Bernice Taylor	25. 12. 1919. SAD

**Preselile su u
kuću Očevu**

08. 11. 2019. **s. Marianna Konefał**
 13. 11. 2019. **s. Raffaella Colucci**
 16. 11. 2019. **s. Michelina Miletti**

Wrocław
Italija
Italija

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Lima, Peru

Međunarodno glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove
Vrhovna uprava

Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXI. - br. 11, prosinac 2019.

Uredništvo:

Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Debora Brunetti

Prijevod

- s. Clementina Barbić - hrvatski*
s. Betty Adams - engleski
s. Martina Marco - kiswahili
s. Bozena Hulisz - poljski
s. Clara Albuquerque - portugalski
s. Miriam Ortiz - španjolski
s. Johanna Rubin - njemački